

Delrapport 3

Intervjuundersøkelse med utviklingsveilederne i Ungdomstrinn i utvikling

Utviklingsveilederne har opparbeidet seg verdifull dybdekunnskap om enkeltskoler og innsikt om hva kommuner har gjort og lært i satsingsperioden. De blir betraktet som «hovedoversettere» i satsingen Ungdomstrinn i utvikling (UiU).

RAPPORT | SIST ENDRET: 22.06.2017

Tittel:

Intervjuundersøkelse blant et utvalg utviklingsveiledere om satsingen Ungdomstrinn i utvikling

Rapporten:

[Last ned rapporten hos NIFU \(PDF\)](#)

Forfatter:

Idunn Seland

ISBN:

978-82-327-0268-8 (Nettutgave)

Utgiver:

NIFU

År:

2017

Rapportserie

- Delrapport 1 fra NIFU 2014: [Spørsmål til skole-Norge våren 2014 vedrørende satsingen Ungdomstrinn i utvikling](#)
- Delrapport 2 fra NIFU 2016: [Fra politisk visjon til virkeligheten i klasserommet](#)
- Sluttrapport fra NTNU-ILU 2017: [Ungdomstrinn i utvikling - en mulighetens gavepakke til skole- og](#)

Dette er den tredje delrapporten i evalueringen av virkemidlene i Ungdomstrinn i utvikling (UiU) fra NIFU. Forskeren har intervjuet 35 utviklingsveiledere høsten 2016 og vinteren 2017.

Rapporten tar utgangspunkt i et perspektiv på læring og utvikling som handler om *oversettelse* og såkalt *innskrijving* av reformer. Innskrijving innebærer at tiltakene tilføres lokale referanser og lokal forankring, og det knyttes til organisasjonens egen reformhistorie.

Fire hovedproblemstillinger

Undesøkelsen har fire hovedproblemstillinger:

1. Hva er utviklingsveiledernes viktigste erfaringer fra implementeringen av UiU?
2. Hva er viktige betingelser for at universiteter og høgschooler skal kunne støtte kommunene og skolene i implementeringen av UiU?
3. Hva bidrar til individuell og kollektiv læring på kommune- og skolenivå, sett fra utviklingsveiledernes side?
4. Hvordan kan funksjonen utviklingsveileder forstås i et bredere perspektiv, ikke bare som en konstruksjon i UiU?

Nettverkene arbeider utviklingsrettet

Analysen av intervjumaterialet viser blant annet at mange av utviklingsveilederne har erfart at nettverkene i satsingen arbeider utviklingsrettet og i tråd med intensjonen om «lærende nettverk», og ikke bare som møteplasser for utveksling av informasjon om drift. De peker på at såkalt *innskrijving* av reformideer kan bidra til et sterkere fagfellesskap; en kollektiv læringsprosess som i sin natur går dypere og krever større involvering fra alle aktørene enn hva som er tilfelle med ren kunnskapsoverføring.

Positiv utvikling

Vellykket gjennomføring beskrives som en «dreining» i personalet, mot å bli mer lærende på jobb, og at det etableres en kultur for læring. Da skjer det også endringer i måten å jobbe på, som forplanter seg på en positiv måte til klasserommene. Lærerne tilegner seg verktøy og mer felles språk som tyder på reell profesjonsutvikling.

Utviklingsveilederne har også i stor grad erfart at universiteter og høgschooler har hatt en stadig mer positiv

utvikling i forberedelsene og gjennomføringen av satsingen i møter med skolene og kommunene etter hvert som alle parter ble mer kjent med satsingen og kunne bruke egne erfaringer.

Rapporten retter søkelyset mot lederrollene i skoleorganisasjonen, både skoleledelse og skoleeierskap.

Dybdekunnskap og overblikk

Utviklingsveilederne har gjennom satsingen tilegnet seg sammenlignbar informasjon om hva andre kommuner har gjort og lært i satsingen. Kombinasjonen av dybdekunnskap om den enkelte skole og overblikket over mange skoler innenfor og utenfor kommunegrensene, kan også være et aspekt av det som kjennetegner funksjonen utviklingsveileder, og som kan strekke seg ut over denne satsingen.